מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי איתיביה שלשה עשר דברים נאמרו בנבלת עוף טהור וזה אחד מהן צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומטמא טומאת אוכלין בכביצה מאי לאו ר"מ היא לא רבנן היא והא קתני רישא צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר ומאן שמעת ליה האי סברא ר"מ ומדרישא ר"מ סיפא נמי ר"מ מידי איריא הא כדאיתא והא כדאיתא והא מדקתני סיפא שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה ומאן שמעת ליה האי סברא ר"מ רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אין רישא וסיפא רבי מאיר ומציעתא רבנן אמר ליה רב המנונא לרבי זירא לא תיתיב אברעך עד דאמרת לי הא מילתא נבלת עוף טהור לר"מ מונין לה ראשון ושני או אין מונין ראשון ושני א"ל כל היכא דמטמא אדם במגע מונין בו ראשון ושני כל היכא דאין מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני בעא מיניה רבי זירא מרבי אמי בר חייא ואמרי לה מר' אבין בר כהנא הא דתנן חיבורי אוכלין ע"י משקין חיבור לטומאה קלה ואין חיבור לטומאה חמורה מונין בו ראשון ושני או אין מונין בו ראשון ושני א"ל כל היכא דמטמא אדם מונין בו ראשון ושני אין מטמא אדם אין מונין בו ראשון ושני:

יצאו אלו ואלו: מה"מ דת"ר להלן הוא אומר חוץ לג' מחנות כאן למחנה אחת לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמא בגדים והיא גופה מנלן דת"ר והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה חוץ לג' מחנות אתה אומר חוץ לג' מחנות או אינו אלא מחנה אחת כשהוא אומר בפר העדה מחוץ למחנה שאין צריך לומר שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון ליתן לו מחנה שניה כשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן שאצ"ל שהרי כבר נאמר על שפך הדשן ישרף ליתן לו מחנה שלישית ור"ש האי מחוץ למחנה מאי עביד ליה מיבעי ליה לכדתניא רבי אליעזר אומר נאמר כאן חוץ למחנה ונאמר להלן חוץ למחנה מה להלן חוץ לג' מחנות אף כאן חוץ לג' מחנות ומה להלן למזרחה של ירושלים

הכי גרסינן אמר ליה מחוסר קריבה לאו כמחוסר מעשה דמי: צריכה מחשבה. * להצטרף פחות מכזית ממנה להשלים פחות מכביצה אוכלין לקבל טומאת אוכלין במגע: **ואינה צריכה הכשר.** לטמא לא למים ולא למגע שרץ שמאליה מטמאה הואיל וסופה לטמא טומאה חמורה: **ומטמאה טומאת אוכלין בכביצה.** מדקתני צריכה מחשבה ואינה צריכה הכשר אלמא בדנקיט ליה בידיה עסקינן דאי מחתא אארעא אמאי אינה צריכה הכשר ואי דנקט לה בפומיה אמאי צריכה מחשבה אין לך מחשבה גדולה מזו וקתני כביצה אין כזית לא: ה"ג **שחיטתה ומליקתה מטהרת טריפתה מטומאתה: האי סברא ר' מאיר.** בפרק חטאת העוף (לעיל סט.): **נבלת עוף טהור לר' מאיר.** דמטמא טומאת אוכלין מאליה בכזית מונין בו ראשון ושני או לא: **כל היכא דלא מטמא אדם במגע אין מונין בו ראשון ושני.** דגמר משרץ דכתיב ביה מנין ראשון ושני דכתיב (ויקרא יא) כל אשר בתוכו יטמא דהוה ליה הכלי ראשון והאוכל שני ונבלת עוף טהור לא מטמא אדם במגע: **חיבורי אוכלין על ידי משקין.** חצי זית נבלה מכאן וחצי זית נבלה מכאן ומשקה טופח באמצע ונוגע בשניהם מחברן לטמא אוכלין ומשקין הנוגעים באחד מן החצאין הללו: **ואין חיבור לטומאה חמורה.** לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא: ה"ג **להלן אתה נותן להם שלש מחנות וכאן מחנה אחת א"כ למה נאמר אל מחוץ למחנה לומר לך כיון שיצא חוץ למחנה אחת מטמאים בגדים.** והא מתניא בת"כ גבי פר יוה"כ דכתיב (ויקרא טז) ואת פר החטאת ואת שעיר החטאת אשר הובא וגו' וקמתמה תנא ואמר להלן בפר העדה וכהן משיח אתה נותן להם מקום שריפתן חוץ לשלש מחנות כדיליף לקמיה וכאן אתה אומר אל מחוץ למחנה ושרפו דמשמע ששורפן חוץ לעזרה מיד בהר הבית והלא אף אלו פנימיים ואייתי לכולהו כי הדדי בריבויא דחטאת החטאת בשילהי כל הזבחים (לעיל פג.) ואמר נמי בפ' בית שמאי (לעיל לט.) לפר זה פר יום הכיפורים: **אם כן למה נאמר אל מחוץ למחנה.** לענין טומאת בגדים דכתיבי בקרא דבתריה קאמר (ויקרא טז) אל מחוץ למחנה והשורף אותם יכבס בגדיו: **לומר לך כיון שיצאו חוץ לעזרה.** המתעסקין בהן מטמאין בגדים: **מחוץ למחנה בדשן.** בהוצאת דשן המזבח והוציא את הדשן אל מחוץ למחנה (שם ו): **שאין ת"ל.** אין מלמד כלום דהא ידענא דאל מחוץ למחנה מוליכין אותו דכתיב בפרים הנשרפים (שם ד) אל שפך הדשן וכתיב בהו אל (א) מחוץ: **ור' שמעון.** דאמר במתני' אין מטמאין בגדים עד שיוצא האור ברובו האי מחוץ למחנה דכתיב בפר ושעיר של יום הכיפורים מאי עביד ליה: **נאמר כאן.** בפר יום הכיפורים: **ונאמר להלן.** בפרה אדומה (במדבר יט) והוציא אותה אל מחוץ: **מה כאן.** בפרים הנשרפים חוץ לג' מחנות אף שחיטת פרה אדומה חוץ לג' מחנות: **מה להלן.** בפרה אדומה במזרחו של ירושלים דכתיב בה (במדבר יט) והזה אל נוכח פני אהל מועד אלמא עומד במזרח ופניו למערב כנגד פתחו של היכל שהוא בכותל מזרחי ופתחו למזרח אף

ובירושלמי גרסינן בסוף פרק שני שעירי [ה"ו] רבי אליעזר שאל פרים הנשרפין ושעירים הנשרפים מהו שיטמאו בגדים בלא הכשר ובלא טומאה מפני שסופן לטמאות טומאה חמורה השיב רבי שמואל קפודקיא מעתה יטמאו אימורים אלא כשפרשו ואפילו תימא דלא פירשו כהדא אין מי חטאת מטמאין דבר לחזור ולטמאות ממנו:

ומטמא טומאת אוכלין בכביצה. פירש בקונטרס מדקתני צריכה מחשבה ואין צריכה הכשר אלמא בדנקיט ליה בידיה עסקינן דאי מחתא אארעא אמאי אינה צריכה הכשר ואי דנקיט ליה בפומיה אמאי צריכה מחשבה אין לך מחשבה גדולה מזו וקתני כביצה אין כזית לא. וקשה כיון דיש בו כביצה אע"ג דמחית אארעא מטמא בלא הכשר משום דסופו לטמא טומאה חמורה ולא דמי למחוסר יציאה דבפנים אין ראוי כלל לטמא ומשום הכי לא מבעיא ליה לרבנן בכביצה דנקיט בידיה ונראה לפרש דהיינו טעמא דמשמע ליה דמיירי בנקיט בידיה משום דלא איכא חידוש לאשמועינן דבעי כביצה ולא חשיב כנקיט בפומיה אבל במחית אארעא פשיטא דבעי כביצה (ופי' הקונטרס יש ליישב כמו שפירשתי לעיל בהגהה וכן עיקר):

ומדסיפא ר"מ רישא נמי ר"מ. הוה מצי למימר וליטעמיך הא קתני מציעתא האוכל אבר מן החי ממנה סופג את הארבעים והיינו דלא כרבי מאיר דקסבר אינו נוהג אלא בטהורה בפרק גיד הנשה [חולין דף קב.] (כדפרישית לעיל):

חיבורי אוכלין ע"י משקין. פי' בקונט' חצי זית נבלה מכאן וחצי זית נבלה מכאן ומשקה טופח באמצע ונוגע בשניהן מחברן לטמא אוכלין ומשקין הנוגעין באחד מן החצאין הללו ואין חיבור לטומאה חמורה לטמא אדם וכלים וטעמא לא ידענא וכענין זה פירש בהקומץ רבה (מנחות דף כב.) גבי צירוף כלי וחיבור מים מהו דפירש התם בקונטרס כלומר חצי עשרון שנטמא בצירוף כלי מהו שמטמא אחר בחיבור מים כגון אם יש שני חצאי עשרון בכלי ואין נוגעין וחצי עשרון יש חוץ לכלי השני וחיבור מים כגון ניצוק או ציור מחבר את של חוץ לכלי ואת שבתוך הכלי ונגע טומאה לזה שבכלי שאין נוגע במים ונטמא חבירו משום צירוף כלי מהו שיטמא זה את של חוץ בחיבור מים ודבר תימה הוא לומר שמשקין מחברין אוכלין לקבל טומאה ולטמא אחרים דאפילו עור אין מצרפו כדאיתא בהעור והרוטב (חולין דף קיז:) ועוד שפירש שמחברין ע"י ניצוק והלא אפי' למים עצמן קי"ל דאין ניצוק חיבור לטומאה וקלת היה נראה לפרש דמיירי בשניתחו ע"י המים ונדבקו יחד ומיהו כעין פירוש הקונטרס יש משנה אחת במסכת טהרות (פ"ח מ"ח) עריבה שהיא קטפרס וניצוק מלמעלן ומשקה טופח מלמטן וג' תתיכות כביצה אינן מצטרפות וב' מצטרפות ור' יוסי אומר אף שתים אינן מצטרפות אלא א"כ רוללות משקה ואם היה משקה עומד אפי' כעין החרדל מצטרף ובתוספתא תניא אתרוג שנפרך ותחבו בכוש או בקיסם אינו חיבור שאין חיבורי אדם חיבור עיסה שנילושה במי פירות טהורה שאין לך דבר שהוא מחבר את האוכלין אלא שבעה משקין ודבר תימה הוא אם אין לישת פירות מועלת לחבר את הקמח ושמא לשה לאו דוקא אלא אורחא דמילתא נקט [דבר שאדם] לש במי פירות פעמים שמי פירות מחברים שני חצאי זיתים של עיסה במשקים הבאים מזה לזה: **מה** כאן חוץ לשלש מחנות. ביום הכיפורים אף הלכן בפרה אדומה כן. תימה הא בפר יוה"כ לא ידעי' שלש מחנות אלא מהיקשא דלפר זה פר יום הכיפורים בפרק ב"ש (לעיל דף לט.) כדפירש בקונט' ומספקינן אי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בג"ש או לא ואפי' תימצי לומר דאתא מריבוי דחטאת דבסוף התערובות (לעיל פג.) דהכלל ההוא נמי היקשא הוא ושמא ג"ש הוא ויש לפרש דפרה קדשי בדק הבית היא והשתא נמי אתי שפיר דיליף בג"ש מזרחה של ירושלים אע"ג דשריפת פרה ילפת מזהמה לקמן בפרק בתרא (דף קיג.):

הדרן עלך טבול יום

עין משפט נר מצוה

סז א מיי' פ"ג מהלכות אבות הטומאה הלכה יז [ו] [טו]:
סח ב מיי' שם הלכה יב [ו] אבל לא מליקתה:
סט ג מיי' פ"ח מהלכות אבות הטומאה הלכה י:
ע ד שם בכסגות:
עא ה מיי' פ"ה מהלכות פרה הלכה ה:
עב ו מיי' פרק ג שם הלכה (ג) [ב]:

מוסף רש"י

צריכה מחשבה. לטמא טומאת אוכלין אם נגע בה שרץ, שאם נגע היא אחרי כן באוכלין בפרץ [illegible] ואינה צריכה הכשר. כדיליף (לעיל), כל שסופו לטמא טומאה חמורה אין צריך הכשר [illegible] להלן הוא אומר חוץ לג' מחנות. גבי פר יוה"כ [illegible] שהרי כבר נאמר כאשר שרף את הפר הראשון. [illegible] כשהוא אומר מחוץ למחנה בדשן. [illegible] שהרי כבר נאמר. [illegible] על שפך הדשן ישרף, [illegible] (רש"י יומא שם):

ליקוטים

לא תיתיב אברעך. פירש ר"ת ז"ל כי לשון קצר הוא, לא תיתוב אלא עומד על ברעיך עד דמפרשת, וברעיך רגליך כדאמרינן (יבמות קג ע"א) צריך למודעיה לברעיה. ויש לפרש עוד, לא תשב אפילו במקום שברעיך עומדים. יש מפרשים ברעיך מלשון ברעי המטה, כלומר בכסאך. [illegible]

שיטה מקובצת

רש"י ד"ה צריכה מחשבה. [illegible]

מסורת הש"ס

א) [חולין קג:], ב) בכורות י. נדה נ: טהרות פ"א מ"א, ירוש' שקלים פ"ה ה"א, ג) [ל"ע רבנן], ד) [קושיא זו [illegible] חולין קג. [illegible]], ה) [קידושין [illegible]], ו) [עי' [illegible]], ז) [טהרות פ"ז], ח) יומא סח. [illegible] סנהדרין מב:, ט) ת"כ אחרי פרשה ה ה"ה, י) שם ויקרא חובה פ"ה ה"ג, כ) מנחות כז., ל) פרה פ"ג מ"ט, מ) עי' ל"ק, נ) [פ"ה דמכשירין [illegible]], ס) [illegible], ע) עי' צ"ק שהאריך.

תורה אור השלם

1. והוציא את כל הפר אל מחוץ למחנה אל מקום טהור אל שפך הדשן ושרף אתו על עצים באש על שפך הדשן ישרף: ויקרא ד, יב
2. והוציא את הפר אל מחוץ למחנה ושרף אתו כאשר שרף את הפר הראשון חטאת הקהל הוא: ויקרא ד, כא
3. ונתתם אתה אל אלעזר הכהן והוציא אתה אל מחוץ למחנה ושחט אתה לפניו: במדבר יט, ג

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה שאין ת"ל וכו' מחוץ למחנה הס"ד:

גליון הש"ס

גמ' ומאן שמעת ליה וכו' ר"מ. [illegible]

שינויי נוסחאות

א] אמר ליה מחוסר כו' כצ"ל [illegible] ב] תיבות וזה אחד מהן ליתא בכת"י ובמשנה בטהרות [illegible] ג] והא מדקתני כו' עד והא כדאיתא, ליתא [illegible]

[illegible]